

Kiedy wróci Jezus i zacznie się 1000-letnie królestwo

Spis treści

Czy można ustalić datę powrotu Jezusa na Ziemię?	1
Co tak naprawdę oznaczają słowa Jezusa „nie znacie dnia, ani godziny”?.....	3
Jezus wróci dokładnie 6000 lat po stworzeniu	6
Pierwsi chrześcijanie o czasie ponownego przyjścia Jezusa	14
Jezus umarł dokładnie 4000 lat po stworzeniu	17
Jezus wróci dokładnie 2000 lat po zmartwychwstaniu	20
W którym roku Jezus umarł i zmartwychwstał	23
Jezus wróci zanim przeminie pokolenie Izraela	30
Podsumowanie	31

Czy można ustalić datę powrotu Jezusa na Ziemię?

Większość chrześcijan myśli, że nie można ustalić daty powrotu Jezusa, ponieważ „nie znacie dnia, ani godziny”.

Mat. 24:42-44

(42): Czuwajcie więc, ponieważ nie wiecie, o której godzinie wasz Pan przyjdzie.

(43): A to wieście, że gdyby gospodarz wiedział, o jakiej porze ma przyjść złodziej, czuwałby i nie pozwoliłby włamać się do swego domu.

(44): Dlatego i wy bądźcie gotowi, bo Syn Człowieczy przyjdzie o godzinie, której się nie spodziewacie.

Mar. 13:32-33

(32): Lecz o tym dniu i godzinie nikt nie wie, ani aniołowie, którzy są w niebie, ani Syn, tylko Ojciec.

(33): Uważajcie, czuwajcie i módlcie się, bo nie wiecie, kiedy ten czas nadejdzie.

Mat. 25:13

(13): Czuwajcie więc, bo nie znacie dnia ani godziny, o której Syn Człowieczy przyjdzie.

Łuk. 12:39-40

(39): A to wiedźcie, że gdyby gospodarz znał godzinę, o której ma przyjść złodziej, czuwałby i nie pozwoliłby włamać się do swego domu.

(40): Dlatego i wy bądźcie gotowi, bo Syn Człowieczy przyjdzie o godzinie, której się nie spodziewacie.

Powyższe wersety zdają się sugerować, że powrotu Jezusa nie można przewidzieć, że będzie to całkowite zaskoczenie. Ale czy na pewno właśnie to miał na myśli Jezus?

Dz. Ap. 1:6-7

(6): Tak więc zebrani pytali go: Panie, czy w tym czasie przywrócisz królestwo Izraelowi?

(7): Lecz on im odpowiedział: Nie do was należy znać czasy i pory, które Ojciec ustanowił swoją władzą.

To, że w czasie kiedy Jezus był jeszcze na Ziemi, nikt nie wiedział kiedy nastąpi Jego ponowne przyjście, nie znaczy że Duch Święty nie objawi tego w czasach ostatecznych.

Dan. 12:9-10

(9): Wtedy odpowiedział: Idź, Danielu, bo te słowa są zamknięte i zapieczętowane **aż do czasu ostatecznego**.

(10): Wielu będzie oczyszczonych, wybielonych i doświadczonych, ale bezbożni będą postępować bezbożnie. Żaden bezbożny nie zrozumie, ale **mądrzy zrozumieją**.

Proroctwa o przyjściu Jezusa są zapieczętowane i niezrozumiałe aż do czasu ostatecznego. Ale w czasie ostatecznym ten kto jest mądry i szuka, zrozumie.

W 1 Tes. 5:2-4 apostoł Paweł pisze, że niewierzący będą zaskoczeni. Wierzących (ale tylko tych, którzy znają proroctwa i rozpoznają znaki czasu) ten dzień nie zaskoczy.

1 Tes. 5:2-4

(2): Sami bowiem dokładnie wiecie, że dzień Pana przyjdzie jak złodziej w nocy.

(3): Bo gdy będą mówić: Pokój i bezpieczeństwo - wtedy przyjdzie **na nich** nagła zguba, jak bóle na kobietę brzemienną, i nie ujdą.

(4): **Lecz wy, bracia, nie jesteście w ciemności, aby ten dzień zaskoczył was jak złodziej.**

Co tak naprawdę oznaczają słowa Jezusa „nie znacie dnia, ani godziny”?

Mar. 13:32

(32): Lecz o tym dniu i godzinie nikt nie wie, ani aniołowie, którzy są w niebie, ani Syn, tylko Ojciec.

Powyższy werset jest często wykorzystywany przez Świadców Jehowy i Muzułmanów do podważenia nauki o Trójcy i Boskości Jezusa. Ale czy Jezus naprawdę nie wiedział, kiedy to będzie czy może używał hebrajskiego idiomu, który odnosi się do żydowskiej ceremonii zaślubin oraz Święta Trąbek?

I czy Duch Święty też „nie zna dnia, ani godziny”? Byłoby to sprzeczne z 1 Kor. 2:10-11.

1 Kor. 2:10-11

(10): Nam zaś Bóg objawił to przez swojego Ducha. Duch bowiem bada wszystko, nawet głębokości Boga.

(11): Bo kto z ludzi wie, co jest w człowieku oprócz ducha ludzkiego, który w nim jest? Tak samo i tego, co jest w Bogu, nikt nie zna, oprócz Ducha Bożego.

Co więc oznaczają słowa „o tym dniu i godzinie nikt nie wie, ani aniołowie, którzy są w niebie, ani Syn, tylko Ojciec”?

1. Żydowska ceremonia zaślubin

W czasach Jezusa, kiedy mężczyzna zaręczał się z kobietą, opuszczał ją, aby przygotować dla niej dom, w którym będą mogli wspólnie żyć. Mogli się nie widzieć nawet do dwóch lat, w czasie gdy budował dom na ziemi należącej do jego ojca. Ponieważ budował na ziemi ojca, to z powodu szacunku do niego potrzebował jego zgody na powrót po swoją żonę.

W czasie budowy domu, gdy ktoś go spytał, kiedy pójdzie po swoją żonę, to zgodnie z żydowskim zwyczajem odpowiadał: „O tym dniu i godzinie nikt nie wie, nawet aniołowie w niebie, tylko mój ojciec wie”.

Oczywiście syn i pozostali członkowie rodziny wiedzieli, kiedy to będzie, bo trzeba było przygotować wesele itd., ale mówiło się tak ze względu na szacunek do ojca. **Dlatego słowa Jezusa, że tylko Ojciec wie, nie oznaczają, że Jezus ani Duch Święty tego nie wiedzą, ale są wyrazem szacunku i poddania w stosunku do Ojca i stwierdzeniem, że to Ojciec ma autorytet zdecydować, kiedy Jezus powróci.**

Więc gdy Jezus wypowiedział te słowa to słuchający Żydzi od razu zrozumieli odniesienie do ich zwyczajów ślubnych. To samo odniesienie znajdujemy w czternastym rozdziale Ewangelii Jana.

Jan. 14:2-3

(2): W domu mego Ojca jest wiele mieszkań. Gdyby tak nie było, powiedziałbym wam. Idę, aby wam przygotować miejsce.

(3): A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę znowu i wezmę was do siebie, żebyście, gdzie ja jestem, i wy byli.

Pan młody zazwyczaj przychodził po swoją wybrankę wieczorem, często koło północy (Mat. 25:6). Towarzyszył mu orszak z pochodniami, trąbami i okrzykami. To dawało pannie młodej kilka dodatkowych chwil na przygotowanie się.

Święto Trąbek w proroczy sposób odzwierciedla ten zwyczaj. Zapowiada ono przyjście Pana Jezusa po swoją pannę młodą, czyli wierzących.

2. Święto Trąbek

W odniesieniu do Mesjasza Święto Trąbek symbolizuje ponowne przyjście Jezusa na dźwięk trąby i wskreszenie umarłych.

Święto Trąbek rozpoczyna się pierwszego dnia siódmego miesiąca. W hebrajskim kalendarzu początek każdego miesiąca wyznacza księżyc.

Pilnowanie kiedy rozpoczyna się dany miesiąc było jednym z najważniejszych zadań Sanhedrynu. Sanhedryn ogłaszał ludziom kiedy rozpoczyna się nowy miesiąc, aby wiedzieli kiedy mają obchodzić dane święto.

Każdego miesiąca Sanhedryn ustalał początek miesiąca na podstawie zeznań dwóch świadków, którzy obserwowali księżyc. Gdy Sanhedryn miał pewność, że świadectwo jest wiarygodne, przewodniczący ogłaszał start nowego miesiąca.

Ponieważ Święto Trąbek jest obchodzone pierwszego i drugiego dnia miesiąca, nikt nie wie kiedy będzie, aż do czasu kiedy zostanie ogłoszony start miesiąca.

Słowa Jezusa odnośnie Jego powrotu, że Syn nie wie kiedy to będzie, że tylko Ojciec wie, nie oznaczają tak naprawdę, że Jezus ani Duch Święty nie znają daty, ale że tylko Ojciec podobnie jak przewodniczący Sanhedrynu ma autorytet wyznaczyć ten czas.

Jezus mówiąc „nie znacie dnia, ani godziny” sugerował, że wróci na Święto Trąbek.

3. Ludzie wychowani we współczesnej zachodniej kulturze postrzegają proroctwo jako zapowiedź jakiegoś wydarzenia, które potem się spełnia. Dla starożytnych Żydów proroctwo było raczej powtarzającym się wzorcem, mającym więcej niż jedno wypełnienie.

Kiedy przyjrzymy się słowom Jezusa w 24 i 25 rozdziale Ewangelii Mateusza, 13 rozdziale Ewangelii Marka i 12 rozdziale Ewangelii Łukasza możemy zobaczyć, że tak naprawdę mówił On o dwóch różnych wydarzeniach. Pierwsze z nich to czasy ostateczne dla Żydów zakończone zniszczeniem Jerozolimy w roku 70 n.e. Drugie to czasy ostateczne, kiedy wszyscy ludzie ujrzą powrót Jezusa.

Patrząc na kontekst słów Jezusa widać, że nie tylko odnosił się do żydowskiej ceremonii zaślubin oraz Święta Trąbek, ale naprawdę ostrzegał słuchaczy, aby czuwali, bo nie znają dokładnej daty owych wydarzeń. Pytanie czy nieznajomość daty odnosi się do zniszczenia Jerozolimy czy do fizycznego powrotu Jezusa na Ziemię?

Wiemy z historii, że w oblężeniu Jerozolimy nie zginął żaden chrześcijanin, ponieważ czuwali i jak tylko zobaczyli pierwsze znaki, o których mówił Jezus, to uciekli. Jednak nie znali oni wcześniej dokładnej daty tych wydarzeń, więc widzimy że słowa Jezusa wypełniły się w sposób dosłowny.

Natomiast jeśli chodzi o fizyczny powrót Jezusa na Ziemię to wyraźnie widać, że słowa te nawiązują do żydowskiej ceremonii zaślubin i powrotu Jezusa po swoją oblubienicę w czasie Święta Trąbek i nie mogą się one wypełnić w sposób dosłowny, ponieważ Biblia zawiera mnóstwo proroctw odnośnie czasu przyjścia Pana Jezusa.

Podsumowując, słowa „nie znacie dnia, ani godziny” odnoszą się w sposób dosłowny do zniszczenia Jerozolimy i w sposób symboliczny do fizycznego powrotu Pana Jezusa na Ziemię.

Jezus wróci dokładnie 6000 lat po stworzeniu

Prorocze zapowiedzi, że Jezus wróci 6000 lat po stworzeniu:

1. Jeden dzień jak tysiąc lat.

2 Pío. 3:3-9

(3): Przede wszystkim to wiedźcie, że w ostatecznych dniach przyjdą szydery, którzy będą postępować według swoich własnych pożądlności;

(4): I będą mówili: Co z obietnicą jego przyjsia? Bo odkąd zasnęli ojcowie, wszystko tak trwa, jak od początku stworzenia.

(5): Tego bowiem umyślnie nie chcą wiedzieć, że niebiosa były od dawna i ziemia z wody, i w wodzie stanęła przez słowo Boże;

(6): Przez które ówczesny świat, zalany wodą, zginął.

(7): A obecne niebiosa i ziemia przez to samo słowo są utrzymane i zachowane dla ognia na dzień sądu i zatracenia bezbożnych ludzi.

(8): Ale niech to jedno, umiłowani, nie będzie przed wami zakryte, że jeden dzień u Pana jest jak tysiąc lat, a tysiąc lat jak jeden dzień.

(9): Nie zwleka Pan ze spełnieniem obietnicy, jak niektórzy uważają, że zwleka, ale okazuje względem nas cierpliwość, nie chcąc, aby ktokolwiek zginął, lecz aby wszyscy doszli do pokuty.

W dniach ostatecznych, czyli tuż przed przyjsiem Jezusa (czyli teraz), pojawią się szydery [3], którzy będą mówić, że świat będzie dalej wyglądał tak samo, jak wyglądał do tej pory i Jezus nie wróci [4]. Ludzie ci będą szydzić z biblijnego opisu stworzenia [5] i historii o potopie [6]. Czyli będą zaprzeczać historycznej wiarygodności Biblii, że świat został stworzony przez Boga około sześciu tysięcy lat temu, wymyślą miliardy lat i teorię ewolucji.

Werset 8 mówi, że dla Boga 1 dzień jest jak 1000 lat. Piotr nie mówi tego, że w Niebie czas płynie z inną prędkością. Piotr mówi to po to, aby wskazać kiedy Jezus wróci na Ziemię. Wyraźnie to widać z kontekstu. Odnosi się to do 7 dni stworzenia, czyli 7000 lat.

Bóg pracował przez **6 dni**, aby stworzyć świat, a 7 dnia odpoczął. To zapowiada, że człowiek będzie przez 6000 lat pracował w trudzie, aby żyć (1 Moj. 3:17-19). Przez 6000 lat Ziemia będzie przeklęta z powodu grzechu. Potem przyjdzie Jezus i rozpocznie się siódme tysiąclecie – tysiącletnie królestwo (Obj. 20:1-6).

2. Bóg nie tylko ustanowił szabat co 7 dni na podobieństwo stworzenia (2 Moj. 20:8-10), ale też szabat ziemi co 7 lat. Co 7 lat ziemia odpoczywała od siania i zbierania (2 Moj. 23:10-12; 3 Moj. 25:3-5). Symbolizuje to, że siódme tysiąclecie będzie odpoczynkiem dla całej Ziemi.

3 Moj. 25:3-5

(3): Przez sześć lat będziesz obsiewał swoje pole i przez sześć lat będziesz obcinał swoją winnicę, i zbierał z niej plony;

(4): Lecz w siódmym roku ziemia będzie mieć szabat odpoczynku, szabat dla PANA. Nie będziesz obsiewał swego pola ani obcinał swojej winnicy.

(5): Nie będziesz żął tego, co samo wyrośnie po twoich żniwach, ani nie będziesz zbierał winogron twojej zaniechanej winnicy. To będzie rok odpoczynku dla ziemi.

3. Henoch – siódmy po Adamie nigdy nie umarł, ale został zabrany przez Boga. Symbolizuje to, że siódme tysiąclecie rozpocznie się od porwania w powietrze tych, którzy należą do Jezusa i przemienienia ich ciał w nieśmiertelne ciała.

1 Moj. 5:24

(24): Henoch chodził z Bogiem, a potem już go nie było, bo Bóg go zabrał.

Hebr. 11:5

(5): Przez wiarę Henoch został przeniesiony, aby nie oglądał śmierci, i nie znaleziono go, ponieważ Bóg go przeniósł. Zanim bowiem został przeniesiony, miał świadectwo, że podobał się Bogu.

Henoch również prorokował o ponownym przyjściu Jezusa.

Jud. 1:14

(14): O nich też prorokował Henoch, siódmy po Adamie, mówiąc: Oto idzie Pan z tysiącami swoich świętych;

4. Potop jako proroczy obraz drugiego przyjścia Jezusa.

1 Moj. 7:17

(17): A potop trwał na ziemi czterdzieści dni i wody wezbrały, i **podniosły arkę**, i unosiła się nad ziemią.

Arka symbolizuje Królestwo Boże. Ci, którzy są w niej, należą do Jezusa. Arka uniesiona do góry symbolizuje porwanie w powietrze tych, którzy należą do Jezusa.

1 Moj. 7:6

(6): Noe miał sześćset lat, gdy przyszedł potop wód na ziemię

2 Pio. 3:6-7

(6): Przez które ówczesny świat, zalany wodą, zginął.

(7): A obecne niebiosa i ziemia przez to samo słowo są utrzymane i zachowane dla ognia na dzień sądu i zatracenia bezbożnych ludzi.

Noe miał **600 lat**, gdy nastąpił dzień sądu (potop), symbolizuje to, że Ziemia będzie mieć 6000 lat gdy nastąpi ponowny dzień sądu.

Mat. 24:37

(37): A jak było za dni Noego, tak będzie z przyjściem Syna Człowieczego.

Imię Noe oznacza odpocznienie, pocieszenie. Jest to nawiązanie do siódmego tysiąclecia, w którym będzie panował pokój.

1 Moj. 5:29

(29): I nadał mu imię Noe, mówiąc: Ten nas pocieszy w naszej pracy i w trudzie naszych rąk, z powodu ziemi, którą PAN przeklął.

5. Zdobyć Jerycha jako proroczy obraz drugiego przyjścia Jezusa.

Wojsko Izraela obchodziło mury Jerycha raz dziennie przez **6 dni**. A siódmego dnia mury Jerycha runęły na dźwięk 7 trąb i okrzyk ludu. **6 dni** symbolizuje 6000 lat, po których mur oddzielający nas od Bożej rzeczywistości runie.

Jozue i jego ludzie zdobywający Jerycho, symbolizują Jezusa i Jego ludzi zdobywających świat i ustanawiających Królestwo Boże na Ziemi. Imiona Jozue i Jezus mają to samo znaczenie w języku hebrajskim i oznaczają „Jahwe zbawia” lub „Jahwe jest zbawieniem”.

Joz. 6:3-5,8,11,14-16,20

(3): I wy, wszyscy wojownicy, będziecie obchodzić miasto, okrążając je raz. Uczynicie tak przez sześć dni.

(4): A siedmiu kapłanów będzie niosło przed arką siedem trąb z rogów baranich. Siódmego zaś dnia obejdziecie miasto siedem razy, a kapłani będą dąć w trąby.

(5): A gdy przeciągle będą trąbić w baranie rogi i usłyszycie głos trąby, cały lud wzniesie wielki okrzyk, a mury miasta runą i lud wejdzie do miasta, każdy wprost przed siebie.

[...]

(8): A gdy Jozue powiedział to ludowi, siedmiu kapłanów niosących siedem trąb z baranich rogów wyruszyło przed arką PANA i dęli w trąby. A arka przymierza PANA szła za nimi.

[...]

(11): Tak więc arka PANA okrążyła miasto raz, po czym wrócili do obozu i przenocowali w nim.

[...]

(14): Na drugi dzień okrążyli miasto raz i wrócili do obozu. Tak czynili przez sześć dni.

(15): Lecz dnia siódmego wstali rano o świcie i okrążyli miasto w ten sam sposób siedem razy. Tylko tego dnia okrążyli miasto siedem razy.

(16): A za siódmym razem, gdy kapłani zadęli w trąby, Jozue powiedział do ludu: Wzniescie teraz okrzyk, bo PAN wydaje wam miasto.

[...]

(20): Wtedy lud wydał okrzyk, gdy zadęto w trąby. A kiedy lud usłyszał dźwięk trąb i wydał potężny okrzyk, runęły mury, a lud wszedł do miasta, każdy prosto przed siebie, i zdobyli miasto;

Siedem dni nawiązuje do siedmiu pieczęci (Obj. 5:1). Siedmiu kapłanów to siedmiu aniołów (Obj. 8:2). Siedem trąb kapłanów nawiązuje do siedmiu trąb apokalipsy (Obj. 8:2).

Okrzyk ludu w siódmym dniu nawiązuje do głosów w niebie, gdy zatrąbi siódmy anioł i Jezus ustanowi swoje królestwo na ziemi.

Obj. 11:15

(15): I zatrąbił siódmy anioł, i odezwały się donośne głosy w niebie mówiące: Królestwa świata stały się królestwami naszego Pana i jego Chrystusa i będzie królować na wieki wieków.

1 Tes. 4:16

(16): Gdyż sam Pan z okrzykiem, z głosem archanioła i dźwiękiem trąby Bożej zstąpi z nieba, a zmarli w Chrystusie powstaną pierwsi.

W historii zdobycia Jerycha jest też nawiązanie do dwóch świadków z Apokalipsy (Obj. 11:3). Dwóch szpiegów, których wysłał Jozue (Joz. 2:1), symbolizuje dwóch świadków.

6. Jezus mówił swoim uczniom o tym, że wróci w chwale razem ze swoimi aniołami. Potem po **6 dniach** wziął Piotra, Jakuba i Jana na górę i pokazał im swoją chwałę. Symbolizuje to, że po 6000 lat Jezus wróci w chwale. Wejście na górę odnosi się do porwania w powietrze, tych którzy należą do Jezusa. Mojżesz i Eliasz reprezentują dwóch świadków (Obj. 11:3).

Mat. 16:27-28; 17:1-3

(27): Syn Człowieczy przyjdzie bowiem w chwale swego Ojca ze swoimi aniołami i wtedy odda każdemu według jego uczynków.

(28): Zaprawdę powiadam wam: Są wśród stojących tutaj tacy, którzy nie zakosztują śmierci, aż ujrzą Syna Człowieczego przychodzącego w swoim królestwie.

(1): A po sześciu dniach wziął Jezus Piotra, Jakuba i Jana, jego brata, i wprowadził ich na wysoką górę, żeby byli na osobności.

(2): I został przemieniony przed nimi: jego oblicze zajaśniało jak słońce, a jego szaty stały się białe jak światło.

(3): A oto ukazali się im Mojżesz i Eliasz, którzy z nim rozmawiali.

7. Bóg ustanowił Święto Trąbek pierwszego dnia siódmego miesiąca. Symbolizuje to powrót Jezusa na dźwięk trąby na początku siódmego tysiąclecia (czyli po upływie 6000 lat).

3 Moj. 23:24

(24): Przemów do synów Izraela i powiedz im: W siódmym miesiącu, pierwszego dnia tego miesiąca, będziecie mieli szabat, upamiętnienie przez **trąbienie**, święte zgromadzenie.

1 Tes. 4:16-17

(16): Gdyż sam Pan z okrzykiem, z głosem archanioła i **dźwiękiem trąby Bożej** zstąpi z nieba, a zmarli w Chrystusie powstaną pierwsi.

(17): Potem my, którzy pozostaniemy żywi, razem z nimi będziemy porwani w obłoki, w powietrze, na spotkanie Pana, i tak zawsze będziemy z Panem.

1 Kor. 15:52

(52): W jednej chwili, w mgnieniu oka, **na ostatnią trąbę**. Zabrzmie bowiem **trąba**, a umarli zostaną wskrzeszeni niezniszczalni, a my zostaniemy przemienieni.

Mat. 24:30-31

(30): Wówczas ukaże się na niebie znak Syna Człowieczego. Wtedy będą lamentować wszystkie ludy ziemi i ujrzą Syna Człowieczego przychodzącego na obłokach niebieskich z mocą i wielką chwałą.

(31): Pośle on swoich aniołów z **potężnym głosem trąby** i zgromadzą jego wybranych z czterech stron świata, od jednego krańca nieba aż do drugiego.

8. Brama dziedzińca wewnętrznego trzeciej świątyni będzie przez **6 dni** zamknięta. Ale siódmego dnia, w dniu Szabatu będzie otwarta. **6 dni** symbolizuje 6000 lat. Siódmy dzień, gdy brama jest otwarta, odnosi się do tysiącletniego królestwa.

Brama jest otwarta także w dniu nowiu księżyca. Nów księżyca wyznacza początek hebrajskiego miesiąca. Jest tylko jedno święto, które przypada na początek miesiąca. Jest to święto trąbek, które zapowiada powrót Jezusa.

Ez. 46:1

(1): Tak mówi Pan BÓG: Brama dziedzińca wewnętrznego, która jest zwrócona ku wschodowi, będzie zamknięta przez sześć dni roboczych. Ale w dniu szabatu będzie otwarta, także i w dniu nowiu będzie otwarta.

9. Obłok chwały Bożej okrywał górę Synaj przez **6 dni**, zanim Bóg siódmego dnia wezwał Mojżesza, aby w niego wszedł. Symbolizuje to, że po 6000 lat, na początku siódmego tysiąclecia, Bóg wezwie swój kościół i zostaniemy porwani w obłoki na spotkanie z Bogiem.

2 Moj. 24:16-18

(16): I chwała PANA spoczęła na górze Synaj, a obłok okrywał ją przez sześć dni. W siódmym dniu PAN zawołał na Mojżesza spośród obłoku.

(17): A wygląd chwały PANA w oczach synów Izraela był jak ogień pożerający na szczycie góry.

(18): I Mojżesz wszedł w środek obłoku, i wstąpił na górę. A był Mojżesz na górze czterdzieści dni i czterdzieści nocy.

1 Tes. 4:16-17

(16): Gdyż sam Pan z okrzykiem, z głosem archanioła i dźwiękiem trąby Bożej zstąpi z nieba, a zmarli w Chrystusie powstaną pierwsi.

(17): Potem my, którzy pozostaniemy żywi, razem z nimi będziemy porwani w obłoki, w powietrze, na spotkanie Pana, i tak zawsze będziemy z Panem.

10. Hebrajski niewolnik odyskiwał wolność po odsłużeniu **6 lat**. Symbolizuje to, że ludzkość będzie w niewoli grzechu przez 6000 lat, a potem Jezus nas uwolni.

2 Moj. 21:2

(2): Jeśli kupisz niewolnika - Hebrajczyka, sześć lat będzie ci służyć, a w siódmym roku wyjdzie na wolność bez wykupu.

11. Syn króla Izraela przebywał ukryty w świątyni Bożej przez **6 lat**. W siódmym roku został ustanowiony królem. Symbolizuje to, że Syn Boży po 6000 lat, na początku siódmego tysiąclecia, zostanie ustanowiony królem na Ziemi.

2 Król. 11:1-4, 12

(1): Kiedy Atalia, matka Achazjasza, zobaczyła, że jej syn umarł, powstała i zgładziła całe potomstwo królewskie.

(2): Ale Jehoszeba, córka króla Jorama, siostra Achazjasza, wzięła Joasza, syna Achazjasza, i wykradła go spośród synów króla, których zabito; i ukryła go przed Atalią wraz z jego mamką w pokoju sypialnym, i nie został zabity.

(3): I przebywał z nią sześć lat ukryty w domu PANA. Tymczasem Atalia królowała nad ziemią.

(4): A w siódmym roku Jehojada posłał i wezwał setników, dowódców i gwardzistów, przyprowadził ich do siebie, do domu PANA, zawarł z nimi przymierze, kazał im złożyć przysięgę w domu PANA i pokazał im syna króla.

[...]

(12): Wtedy wyprowadził syna króla, włożył na niego koronę i wręczył mu Świadectwo. I ustanowiono go królem, i namaszczone go, a klaskając w dłonie, wołano: Niech żyje król!

12. Do tronu króla Salomona prowadziło **6 stopni**. Symbolizuje to 6000 lat do tronu i panowania Jezusa. Spokojne panowanie Salomona i jego bogate królestwo są zapowiedzią panowania Jezusa i Jego Królestwa.

2 Kron. 9:18-19

(18): Tron miał sześć stopni, a podnózek był ze złota, przymocowany do tronu. Po obu stronach siedzenia były poręczce, a przy poręczach stały dwa lwy.

(19): Dwanaście lwów stało na tych sześciu stopniach po obu stronach. Czegoś takiego nie uczyniono w żadnym innym królestwie.

Salomon był synem króla Dawida, Jezusa także nazywano Synem Dawida (Mat. 9:27).

Mat. 9:27

(27): A gdy Jezus odchodził stamtąd, szli za nim dwaj ślepi i wołali: Synu Dawida, zmiłuj się nad nami!

Jezus również porównał się do Salomona (Mat. 12:42).

Mat. 12:42

(42): Królowa z Południa stanie na sądzie z tym pokoleniem i potępi je, bo przybyła z krańców ziemi, aby słuchać mądrości Salomona, a oto tu ktoś więcej niż Salomon.

13. Werset z księgi Joba może zapowiadać, że przez 6000 lat ludzi będą spotykać nieszczęścia, a przez następny 1000 lat na Ziemi nie wydarzy się nic złego.

Job 5:19

(19): Z sześciu nieszczęść cię wyrwie, a w siódmym nie dotknie cię zło.

14. Gdy Eliasz modlił się o deszcz nakazał swojemu słudze **wejść wyżej** i sprawdzić czy pojawiły się już **chmury**. Symbolizuje to porwanie w obłoki tych, którzy należą do Jezusa. Mała chmurka pojawiła się za **siódmym** razem co odnosi się do tego, że siódme tysiąclecie rozpocznie się porwaniem w obłoki.

1 Król. 18:43-44

(43): A do swojego sługi powiedział: Wejdź wyżej, proszę, i spójrz w stronę morza. Ten wszedł zatem, spojrzął i powiedział: Nic nie ma! Wtedy powiedział: Powtórz to siedem razy!
(44): Za siódmym razem powiedział: Oto chmura, mała jak dłoń ludzka, podnosi się z morza.

15. Naaman został oczyszczony z trądu, gdy zanurzył się w rzece Jordan **siódmym** raz. Trąd w Biblii symbolizuje grzech. Nazwa Jordan pochodzi od hebrajskiego słowa jarad, czyli zejść, zstąpić. Na początku siódmego tysiąclecia Pan Jezus zstąpi z Nieba i oczyści Ziemię z grzechu.

2 Król. 5:10,14

(10): Elizeusz zaś wysłał do niego posłańca z tymi słowami: Idź i umyj się siedem razy w Jordanie, a twoje ciało powróci do zdrowia i będziesz czysty.

[...]

(14): Poszedł więc i zanurzył się w Jordanie siedem razy, według słowa męża Bożego. I jego ciało stało się jak ciało małego dziecka, i został oczyszczony.

Pierwsi chrześcijanie o czasie ponownego przyjścia Jezusa

1. List Barnaby napisany w latach 80 – 120, rozdział 15:3-5

Szabat jest wspominany na początku stworzenia: „I Bóg uczynił w sześć dni swe dzieło i zakończył je siódmego dnia, i odpoczął w nim, i poświęcił go”. Rozważcie dzieci, co oznacza, że ukończył je w sześć dni. Znaczenie tego jest takie: w **sześć tysięcy lat** Bóg doprowadzi wszystko do końca, bo dla Niego jeden dzień jest jak tysiąc lat, jak sam zaświadczył mówiąc: „Oto dzień Pański będzie jak tysiąc lat”. Dlatego dzieci w sześć dni, to jest w **sześć tysięcy lat** wszystko się zakończy. „I odpoczął siódmego dnia”. To oznacza, że gdy Jego Syn przyjdzie, zniszczy czas niegodziwca i osądzi bezbożnych, i przemieni słońce, księżyc i gwiazdy, wtedy prawdziwie odpocznie siódmego dnia.

2. Ireneusz z Lyonu - Adversus haereses (Przeciw herezjom) napisane w latach 175 - 185, księga 5, rozdział 28:3

Bo przez tyle w ile dni ten świat został stworzony, w tyle tysiącleci będzie zakończony. I z tego powodu Pismo mówi: „Tak zostały ukończone niebo i ziemia oraz cały ich zastęp. I Bóg ukończył w sześć dni swe dzieło i odpoczął Bóg siódmego dnia od wszelkiego swego dzieła”. Jest to opis rzeczy wcześniej stworzonych, a także proroctwo odnośnie tego co nadejdzie. Bo dzień Pański jest jak tysiąc lat i w sześć dni stworzenie zostało ukończone, jest więc oczywiste, że [stworzenie] dobiegnie końca w **sześć tysięcy lat**.

3. Hipolit Rzymski - komentarz do księgi Daniela napisany w latach 180 - 230, rozdział 2:4

Sześć tysięcy lat musi być dokonane, aby nadszedł Szabat, odpoczynek, święty dzień „w którym Bóg odpoczął od wszelkiego swojego dzieła”. Albowiem Szabat jest typem i symbolem przyszłego królestwa świętych, gdy będą rządzili z Chrystusem, kiedy przyjdzie z Nieba, jak Jan napisał w swojej Apokalipsie, bo dzień Pański jest jak tysiąc lat. Skoro więc Bóg uczynił wszystko w sześć dni, to **sześć tysięcy lat** musi być wypełnione.

4. Kommodian - Instructiones (Instrukcje) napisane w latach 240 - 260

Będziemy nieśmiertelni, gdy minie **sześć tysięcy lat**. (rozdział 35)

To rozraduje Chrystusa, że umarli zmartwychwstaną w swoich ciałach, także ci których w tym świecie strawił ogień, gdy **sześć tysięcy lat** się wypełni i świat dobiegnie końca. (rozdział 80)

5. Wiktoryn z Petawium (urodzony ok. 230, zmarły ok. 304) - De fabrica mundi (O stworzeniu świata)

[...] prawdziwy i sprawiedliwy Szabat powinien być przestrzegany w siódmym tysiącleciu. Dlatego też do każdego z siedmiu dni Bóg przypisał tysiąc lat, stąd też idzie przestroga: „W twoich oczach, o Panie, tysiąc lat jest jak jeden dzień”. Zatem w oczach Pańskich każdy tysiąc lat jest wyświęcony, bo uważam, że oczy Pańskie są siedmiorakie. Dlatego też, jak już mówiłem, prawdziwy szabat będzie w siódmym tysiącleciu, kiedy Chrystus z Jego wybranymi będą panować.

6. Metody z Olimpu (zmarły w 311) – Uczta dziesięciu dziewic, rozprawa 9, rozdział 1

Skoro w sześć dni stworzył Bóg niebiosa i ziemię i skończył cały świat, i odpoczął siódmego dnia od wszystkich swoich dzieł, które stworzył, i błogosławił siódmy dzień i uświęcił go, tak też w postaci siódmego miesiąca, gdy zbierane są owoce ziemi, jest nam nakazane przestrzegać święta Pana, co oznacza, że ten świat ustanie w siódmym tysiącleciu, gdy Bóg dokończy świat i będzie się w nas radował.

7. Laktancjusz - Divinae Institutiones (Podstawy nauki Bożej) napisane w latach 304 - 313, rozdział 14

Zatem skoro wszystkie dzieła Boże były ukończone w sześć dni, świat musi trwać w obecnym stanie przez sześć epok, czyli przez **sześć tysięcy lat**. Bo wielki dzień Boga jest ograniczony przez cykl tysiąca lat, jak pokazuje prorok, gdy mówi: „W twoich oczach, o Panie, tysiąc lat jest jak jeden dzień”. I tak jak Bóg pracował przez sześć dni tworząc tak wielkie dzieła, tak Jego religia i prawda musi pracować przez **sześć tysięcy lat**, podczas gdy niegodziwość panuje i rządzi. I ponownie, skoro Bóg ukończywszy swe dzieła odpoczął siódmego dnia i pobłogosławił go, to pod koniec szóstego tysiąclecia wszelka niegodziwość musi być usunięta z ziemi i sprawiedliwość będzie panować przez tysiąc lat. I musi być spokój i odpoczynek od trudów, które świat od dawna znosi.

8. Gaudenty, biskup Brescii (zmarły w 410) - Traktat 10

Oczekujemy tego prawdziwie świętego dnia siódmego tysiąclecia, który nadejdzie po tych sześciu dniach lub **sześciu tysiącach lat**, które gdy miną, rozpoczną ten święty odpoczynek dla wszystkich prawdziwych świętych i dla wszystkich wiernych wierzących w zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa.

9. Pomysł, aby łączyć sześć dni stworzenia z sześcioma tysiącami lat, które upłyną do ustanowienia fizycznego tysiącletniego Królestwa Bożego na Ziemi, wyszedł prawdopodobnie bezpośrednio od Apostołów.

Ireneusz z Lyonu, który żył w 2 wieku, twierdził, że otrzymał tę naukę od Papiasza z Hierapolis i Polikarpa ze Smyrny, którzy otrzymali ją bezpośrednio od Jana.

„I o tych rzeczach świadczy na piśmie Papiasz, słuchacz Jana i towarzysz Polikarpa, w jego czwartej księdze” (Ireneusz z Lyonu - Przeciw herezjom, księga 5, rozdział 33:4).

Do naszych czasów przetrwały tylko fragmenty dzieł Papiasza. Zostały zachowane jako cytaty i odniesienia u innych autorów. Poniższe odniesienie pochodzi od Anastazego z Synaju.

„... znamienity Papiasz z Hierapolis, uczeń apostoła, który położył się na piersi Jezusa [chodzi o Jana, Jan. 13:23] i Klemens, i Pantaenus kapłan [kościół] Aleksandryjczyków, i mądry Ammonius - starożytni i pierwsi wykładowcy, którzy zgadzali się ze sobą, którzy rozumieli pracę przez sześć dni jako odniesienie do Chrystusa i całego kościoła” (Fragmenty Papiasza, rozdział 9).

Biblia zapowiada powrót Jezusa po 6000 lat od stworzenia, tak też widziała to większość kościoła w pierwszych wiekach. Ale skąd możemy wiedzieć, kiedy dokładnie mija te 6000 lat? Odpowiedź brzmi 2000 lat po śmierci i zmartwychwstaniu Jezusa. Skąd to wiemy? Ponieważ Biblia zapowiada, że śmierć i zmartwychwstanie Jezusa będą miały miejsce 4000 lat od stworzenia.

Jezus umarł dokładnie 4000 lat po stworzeniu

Prorocze zapowiedzi, że Jezus umrze 4000 lat po stworzeniu:

1. Baranek paschalny był wybierany 10 dnia miesiąca, a zabijany 14. To symbolizuje, że Jezus był wybrany przed założeniem świata (czas zero przed pierwszym dniem stworzenia) i będzie zabity **4 dni** później pod koniec **4 dnia**, czyli na koniec czwartego tysiąclecia.

2 Moj. 12:3,6

(3): Powiedzcie całemu zgromadzeniu Izraela: Dziesiątego dnia tego miesiąca każdy weźmie sobie baranka dla rodziny, jednego baranka dla domu.

[...]

(6): Będziecie go strzegli aż do czternastego dnia tego miesiąca, a wtedy całe zgromadzenie Izraela zabije go pod wieczór.

1 Pio. 1:19-20

(19): Lecz drogą krwią Chrystusa jako baranka niewinnego i nieskalanego;

(20): Przeznaczonego do tego przed założeniem świata, a objawionego w czasach ostatecznych ze względu na was.

2. Jezus wskrzesił Łazarza po **4 dniach**. Symbolizuje to, że ludzkość będzie martwa w grzechu przez 4000 lat, a potem Bóg w Jezusie wskrzesi ludzi.

Jan. 11:39

(39): I powiedział Jezus: Usuńcie ten kamień. Powiedziała do niego Marta, siostra zmarłego: Panie, już cuchnie, bo od czterech dni leży w grobie.

Kol. 2:12

(12): Pogrzebani z nim w chrzcie, w którym też razem z nim zostaliście wskrzeszeni przez wiarę, która jest działaniem Boga, który go wskrzesił z martwych.

Efez. 2:6

(6): I razem z nim wskrzesił, i razem z nim posadził w miejscach niebiańskich w Chrystusie Jezusie;

3. Bóg stworzył istoty żywe 5 i 6 dnia. To zapowiada, że przez pierwsze **4 dni** (4000 lat) ludzkość będzie duchowo martwa aż do zmartwychwstania Jezusa, który jest pierworodnym z umarłych (Kol. 1:18, Obj. 1:5, 1 Kor, 15:20)

4. Jezus powiedział, że żniwo przyjdzie po **4 miesiącach**. 4 miesiące symbolizują 4 tysiąclecia. Potem powiedział do uczniów, że żniwo już jest gotowe, że już nastał czas kiedy uwolni ludzi od grzechu.

Jan 4:34-35

(34): Jezus im powiedział: Moim pokarmem jest wypełniać wolę tego, który mnie posłał, i dokonać jego dzieła.

(35): Czyż nie mówicie, że jeszcze cztery miesiące, a przyjdzie żniwo? Oto mówię wam: Podnieście wasze oczy i przypatrzcie się polom, że już są białe, gotowe do żniwa.

5. Goliat przez **40 dni** znieważał Izraela zanim Dawid go zabił. Tak samo szatan przez 4000 lat znieważał dusze ludzkie przez grzech i potępienie.

1 Sam. 17:16

(16): A Filistyn występował rano i wieczorem i stawał tak przez czterdzieści dni.

6. Przez **40 lat** Filistyni panowali nad Izraelem. Symbolizuje to, że szatan przez 4000 lat panował nad ludźmi przez grzech. Bóg uwolnił Izraela przez Samsona, który jest proroczym obrazem Jezusa. Samson przez swoją śmierć zabił więcej Filistynów niż za swojego życia. Tak samo Jezus przez swoją śmierć uratował więcej ludzi niż przez całe swoje życie.

Sędz. 13:1

(1): Potem synowie Izraela znowu czynili to, co złe w oczach PANA. I wydał ich PAN w ręce Filistynów na czterdzieści lat.

Sędz. 16:27,30

(27): A dom był pełen mężczyzn i kobiet, byli tam wszyscy książęta Filistynów, na dachu zaś było około trzech tysięcy mężczyzn i kobiet, którzy się przyglądali, gdy Samson ich zabawiał. [...]

(30): Potem Samson powiedział: Niech umrę z Filistynami. A gdy się o nie mocno oparł, dom upadł na książąt i na cały lud, który w nim był. A martwych, których zabił przy swojej śmierci, było więcej niż tych, których zabił za swego życia.

7. W wieku **40 lat** Mojżesz zabił Egipcjanina. Egipcjanin symbolizuje szatana, którego Jezus pokonał na krzyżu po 4000 lat od stworzenia.

Dz. Ap. 7:23-24

(23): A gdy miał czterdzieści lat, przyszło mu na myśl odwiedzić swych braci, synów Izraela.

(24): A kiedy zobaczył, że jednemu z nich wyrządzano krzywdę, ujął się za nim i pomścił skrzywdzonego, zabijając Egipcjanina.

2 Moj. 2:11-12

(11): Kiedy Mojżesz dorósł, wyszedł do swych braci i widział ich ciężary. Zobaczył też Egipcjanina, który bił Hebrajczyka, jednego z jego braci.

(12): Rozejrzał się na wszystkie strony, a gdy zobaczył, że nikogo nie ma, zabił Egipcjanina i ukrył go w piasku.

8. Bóg uwolnił naród izraelski po **400 latach** niewoli u Egipcjan. To zapowiada, że Bóg uwolni ludzi z niewoli grzechu po 4000 lat.

Dz. Ap. 7:6-7

(6): I tak mu Bóg powiedział: Twoje potomstwo będzie przebywać w obcej ziemi, wezmą je w niewolę i będą je uciskać przez czterysta lat.

(7): Lecz ten naród, u którego będzie w niewoli, ja będę sądził - powiedział Bóg. A potem wyjdą i będą mi służyć na tym miejscu.

9. Wymiary ołtarza z brązu na którym składano ofiary w świątyni Salomona wynosiły 20 na 20 na 10 łokci (20 x 20 x 10 = **4000**). Brąz w Biblii symbolizuje sąd. 4000 łokci to 4000 lat. Ołtarz z brązu symbolizuje ofiarę Jezusa na krzyżu po 4000 lat od stworzenia.

2 Kron. 4:1

(1): Uczynił też ołtarz z brązu długi na dwadzieścia łokci, szeroki na dwadzieścia łokci, a na dziesięć łokci wysoki.

Jezus wróci dokładnie 2000 lat po zmartwychwstaniu

Prorocze zapowiedzi, że Jezus wróci 2000 lat po zmartwychwstaniu:

1. Przypowieść o miłosiernym Samarytaninie.

Łuk. 10:30-35

(30): Lecz Jezus odpowiedział: Pewien człowiek schodził z Jerozolimy do Jerycha i wpadł w ręce bandytów, którzy go obrabowali, poranili i odeszli, zostawiając na pół umarłego.

(31): A przypadkiem szedł tą drogą pewien kapłan; zobaczył go i ominął.

(32): Podobnie i Lewita, gdy dotarł na to miejsce, podszedł, zobaczył go i ominął.

(33): Lecz pewien Samarytanin, będąc w podróży, zbliżył się do niego. A gdy go zobaczył, ulitował się nad nim.

(34): A podszedłszy, opatrzył mu rany, zalewając je oliwą i winem; potem wsadził go na swoje zwierzę, zawiózł do gospody i opiekował się nim.

(35): A nazajutrz, odjeżdżając, wyjął dwa grosze, dał gospodarzowi i powiedział: Opiekuj się nim, a wszystko, co wydasz ponad to, oddam ci, gdy wrócę.

Człowiek, który schodził w dół z Jerozolimy, miasta, gdzie była Świątynia Boża, do Jerycha, przekłętego miasta (Joz. 6:17,26) i jednej z najniżej położonych miejscowości na świecie, symbolizuje ludzkość i jej upadek.

Bandyci symbolizują szatana, który obrabował i poranił ludzkość. Ludzie zostali obrabowani ze swojej sprawiedliwości. W połowie umarły człowiek symbolizuje duchową śmierć, jaką poniosła ludzkość w wyniku grzechu.

Kapłan i Lewita nie pomogli człowiekowi, tak samo religia i przestrzeganie pustych religijnych przepisów nie są w stanie pomóc grzesznikowi.

Samarytanin symbolizuje Jezusa, który ulitował się nad ludźmi i opatrzył nam rany oliwą i winem. Wino nawiązuje do krwi Jezusa, a oliwa do Ducha Świętego. Jezus obmył nas z naszych grzechów swoją krwią i namaścił Duchem Świętym.

Samarytanin zawiózł rannego do gospody, która reprezentuje kościół. Następnie zostawia gospodarzowi dwa denary. Dzienna wypłata za pracę wynosiła 1 denar (Mat. 20:2), więc Samarytanin zapłacił za **2 dni**. Potem powiedział, że wróci. Zapłata za **2 dni** symbolizuje 2000 lat, a powrót Samarytanina ponowne przyjście Jezusa.

2. W 2 Moj. 19:9-20 Bóg kazał ludowi uświęcić się przez **dwa dni**, a trzeciego dnia zstąpił z Nieba. Symbolizuje to powrót Jezusa po 2000 lat na początku trzeciego tysiąclecia, licząc od zmartwychwstania.

2 Moj. 19:9-11,16-20

(9): PAN powiedział do Mojżesza: Oto przyjdę do ciebie w gęstym **obłoku**, aby **lud słyszał**, gdy będę z tobą rozmawiał, i uwierzył ci na zawsze. A Mojżesz przekazał PANU słowa ludu.

(10): PAN zaś mówił do Mojżesza: Idź do ludu i uświęć ich dziś i jutro, i niech wypiorą swoje szaty.

(11): Niech będą gotowi na **trzeci dzień. Trzeciego dnia bowiem PAN zstąpi na oczach całego ludu** na górę Synaj.

[...]

(16): **Trzeciego dnia** o poranku pojawiły się grzmoty i błyskawice, i gęsty **obłok** nad górą, i **bardzo potężny głos trąby**, tak że cały lud, który był w obozie, zadrżał.

(17): I Mojżesz wyprowadził lud z obozu na spotkanie z Bogiem, i stanęli u stóp góry.

(18): A góra Synaj cała dymiła, gdyż PAN zstąpił na nią w ogniu. Dym unosił się z niej jak dym z pieca i cała góra bardzo się trzęsła.

(19): A gdy **głos trąby** się przeciągał i coraz bardziej się rozlegał, Mojżesz mówił, a Bóg odpowiadał mu **głosem**.

(20): I **PAN zstąpił** na górę Synaj, na szczyt góry. Wtedy PAN **wezwał Mojżesza na szczyt góry** i Mojżesz tam **wstąpił**.

W historii tej widzimy wiele nawiązań do drugiego przyjścia Jezusa. Obłoki, słyszalny głos, dźwięk trąby i wstąpienie Mojżesza na górę, które symbolizuje porwanie w powietrze.

1 Tes. 4:16-17

(16): Gdyż sam Pan z **okrzykiem**, z **głosem** archanioła i **dźwiękiem trąby** Bożej zstąpi z nieba, a zmarli w Chrystusie powstaną pierwsi.

(17): Potem my, którzy pozostaniemy żywi, razem z nimi będziemy **porwani w obłoki, w powietrze**, na spotkanie Pana, i tak zawsze będziemy z Panem.

3. Wesele w Kanie Galilejskiej odbywa się **trzeciego dnia**. Wesele to symbolizuje wesele Baranka (Obj. 19:7-9), które odbędzie się, gdy Jezus wróci na początku trzeciego tysiąclecia licząc od Jego śmierci i zmartwychwstania.

Jan. 2:1

(1): A trzeciego dnia odbywało się wesele w Kanie Galilejskiej i była tam matka Jezusa.

4. Jezus został z Samarytanami **2 dni**. Symbolizuje to 2000 lat kościoła złożonego głównie z nie-Żydów.

Jan. 4:40

(40): Gdy więc Samarytanie przyszli do niego, prosili go, aby u nich został. I został tam przez dwa dni.

Po **2 dniach** poszedł do Żydów i ci go przyjęli, co symbolizuje nawrócenie Izraela przy drugim przyjściu Jezusa (Rzym. 11:25-26).

Jan. 4:43,45

(43): A po dwóch dniach odszedł stamtąd i poszedł do Galilei.

[...]

(45): A gdy przyszedł do Galilei, Galilejczycy przyjęli go...

5. Proroctwo w księdze Ozeasza zapowiada zmartwychwstanie ludu Bożego po **2 dniach**, czyli po 2000 lat. Symbolizuje to nawrócenie Izraela po 2000 lat, ale także pierwsze zmartwychwstanie, gdy Jezus po powrocie wskrzesi umarłych, którzy należeli do Niego oraz przemieni ciała tych, którzy żyją i są Jego, w nieśmiertelne ciała.

Oze. 5:15; 6:1-2

(15): Pójdę i wrócę do swego miejsca, aż uznają swoją winę i zaczną szukać mojego oblicza. W swoim utraeniu będą mnie pilnie szukać.

(1): Chodźcie i zawróćmy do PANA, bo on nas poszarpał i on nas uzdrowi; uderzył, a opatrzy nasze rany.

(2): Ożywi nas po dwóch dniach, a trzeciego dnia wzbudzi nas i będziemy żyć przed jego obliczem.

6. Jezus przekazał dwuznaczną wiadomość Herodowi. Możemy się w niej doszukać głębszego znaczenia. Jezus przez **2 dni** uzdrawia, co symbolizuje, że Jezus będzie uzdrawiał ludzkość od grzechu przez 2000 lat, a trzeciego dnia zakończy, czyli w trzecim tysiącleciu ludzkość doświadczy pełnej wolności od grzechu.

Łuk. 13:31-32

(31): W tym dniu przyszli niektórzy z faryzeuszów i powiedzieli mu: Wyjdź i odejdz stąd, bo Herod chce cię zabić.

(32): I powiedział im: Idźcie i powiedzcie temu lisowi: Oto wypędzam demony i uzdrawiam dziś i jutro, a trzeciego dnia zakończę.

W którym roku Jezus umarł i zmartwychwstał

Wśród badaczy tematu nie ma zgody co do tego, w którym roku Jezus umarł, ani w jaki dzień tygodnia Go ukrzyżowano.

Pierwszym problemem jest ustalenie czasu trwania służby Jezusa. Tradycyjnie zwykło się przyjmować, że było to trzy i pół roku, chociaż nie ma na to przekonujących dowodów.

Jezus został złożony w ofierze jako nasz baranek paschalny.

Baranek paschalny musiał spełniać następujące wymagania:

- **jednoroczny** (2 Moj. 12:5)
- płeć męska (2 Moj. 12:5)
- bez skazy (2 Moj. 12:5)
- wybrany 10 dnia pierwszego miesiąca (2 Moj. 12:3)
- zabity 14 dnia pierwszego miesiąca (2 Moj. 12:6)
- zabity przez całe zgromadzenie Izraela (2 Moj. 12:6)
- jego ciało będzie spożyte (2 Moj. 12:8)
- jego krew na drewnianych odrzwiach i nadprożu (2 Moj. 12:7)
- żadna jego kość nie była złamana (2 Moj. 12:46)

Aby Jezus spełnił wszystkie wymagania odnośnie baranka paschalnego, Jego służba musiałaby trwać około **jednego roku**.

Ewangelie synoptyczne (Mateusza, Marka i Łukasza) opisują tylko jedno święto Paschy, te w czasie którego zabito Jezusa. Więc opisane w nich wydarzenia spokojnie można zmieścić w rok. Problemem jest Ewangelia Jana, która opisuje trzy Paschy. Między trzema Paschami mamy dwa lata.

- a) Pierwsza Pascha (Jan. 2:13-3:21)
- b) Druga Pascha (Jan. 6:4)
- c) Trzecia Pascha (Jan. 11:55-57; 12; 13; 14; 15; 16; 17; 18; 19)

Wydarzenia opisane przez Jana w czasie pierwszej Paschy (Jan. 2:13-3:21):

- Jezus wypędza sprzedawców ze świątyni (Jan. 2:14-17). Pozostałe Ewangelie umieszczają to zdarzenie kilka dni przed Paschą, w czasie której Jezus umarł (Mat. 21:12-13; Mar. 11:15-17; Łuk. 19:45-46).

- Jezus rozmawia z Nikodemem (Jan. 3:1-21). Nikodem jest również wspomniany w czasie ostatniej Paschy, kiedy przyniósł mirrę i aloes, aby namaścić ciało Jezusa. Jan. 19:39 sugeruje, że rozmowa Jezusa z Nikodemem odbyła się w nocy kilka dni przed śmiercią Jezusa.

- Jezus zapowiada swoją śmierć, mówiąc, że musi być wywyższony (Jan. 3:14). W czasie ostatniej Paschy ponownie mówi o swojej śmierci, używając tego samego zwrotu, że będzie wywyższony (Jan. 12:32).

- Jezus mówi o swoim zmartwychwstaniu (Jan. 2:18-22) jako o znaku dla Żydów. Jezus na początku swojej służby nie nauczał o tym, że zostanie zabity i zmartwychwstanie (Mat. 16:21; Mar. 8:31).

Biorąc pod uwagę powyższe fakty dochodzimy do wniosku, że wydarzenia opisane przez Jana w 2 i 3 rozdziale, mają miejsce kilka dni przed Paschą, w czasie której Jezus umarł. Stąd wniosek, że Ewangelia Jana nie została napisana w sposób chronologiczny (co nie jest niczym niewłaściwym, ani nie podważa jej natchnienia). Celem Jana było, aby czytający wierzył w Jezusa (Jan. 20:31), a nie chronologiczny opis wydarzeń. Wielu badaczy i teologów wyciągnęło podobne wnioski.

Wydarzenia opisane przez Jana w czasie drugiej Paschy (Jan. 6:4):

- Jezus rozmnaża 5 chlebów i 2 rybki, aby nakarmić 5000 mężczyzn plus kobiety i dzieci (Jan. 6:5-13). Pozostałe Ewangelie również wspominają o tym wydarzeniu, jednak nie łącząc go z Paschą. Wydarzenie to jest opisane w Mat. 14:15-21, Mar. 6:35-44 i Łuk. 9:12-17.

- Jezus chodzi po wodzie (Jan. 6:19). Ewangelie Marka i Mateusza też wspominają o tym wydarzeniu zaraz po nakarmieniu 5000 mężczyzn (Mat. 15:25, Mar. 6:48).

Jan. 6:4

(4): A zbliżała się Pascha, święto żydowskie.

Dosłownie ten werset brzmi: „A była blisko Pascha, święto żydowskie”, co niekoniecznie oznacza, że Pascha miała miejsce po opisywanych wydarzeniach. Możliwe, że Pascha miała miejsce przed tymi wydarzeniami.

Gdyby Pascha następowała po tych wydarzeniach Jezus powinien udać się do Jerozolimy, aby wypełnić prawo (5 Moj. 16:16), czego jednak nie robi. Jezus działa w tym okresie w Galilei. Także pozostali Żydzi nie poszli do Jerozolimy. Faryzeusze i uczeni w piśmie z pewnością wytknęliby Jezusowi, że nie obchodzi właściwie Święta Paschy.

Wydarzenia opisane w Mat. 10:1-14:12, Mar. 6:7-6:31 i Łuk. 9:1-9:10 sugerują, że nakarmienie 5000 mężczyzn i chodzenie po wodzie, miały miejsce pod koniec lata, kiedy uczniowie wrócili z misji, na którą wysłał ich Jezus.

Więc albo te wydarzenia miały miejsce po Święcie Paschy, od którego rozpoczynała się służba Jezusa, albo w ogóle nie miały miejsca blisko Paschy. Być może Jan umieścił te wydarzenia w pobliżu Paschy z teologicznego powodu. Dla naszego sposobu myślenia wydaje się to niewłaściwe, ale nie było takie dla Żydów w pierwszym wieku.

Według badaczy w Ewangelii Jana jest znacznie więcej chronologicznych nieścisłości niż wyżej opisane. Nie wpływa to w żaden sposób na zawarte w niej prawdy teologiczne, ale powoduje, że nie możemy wyciągać wniosków na temat czasu służby Jezusa.

Biorąc pod uwagę, że **Ewangelia Jana nie opisuje 3 różnych Pasch** i nie jest napisana w sposób chronologiczny, nic nie stoi na przeszkodzie, aby przedstawione w niej wydarzenia działały się w ciągu jednego roku.

Także Łuk. 4:19 zdaje się sugerować jednoroczną służbę Jezusa.

Łuk. 4:18-19

(18): Duch Pana nade mną, ponieważ namaścił mnie, abym głosił ewangelię ubogim, posłał mnie, abym uzdrawiał skruszonych w sercu, abym uwięzionym zwiastował wyzwolenie, a ślepyemu przejrzenie, abym uciśnionych wypuścił na wolność;

(19): Aby głosił **miłościwy rok Pana**.

Ponadto, spora grupa pisarzy chrześcijańskich z pierwszych wieków twierdziła, że służba Jezusa trwała rok czasu. Pokazuje to, że pogląd ten był dość popularny we wczesnym Kościele. Byli to: Klemens Aleksandryjski, Tertulian, Laktancjusz, Gaudenty, Filastriusz, Sekstus Juliusz Afrykański, Hilarion z Gazy, Ewagriusz z Pontu, Paweł Orozjusz i Efrem Syryjczyk.

Skąd się wzięło trzy i pół roku?

Pierwszym, który bronił trzy i pół letniego okresu służby Jezusa był Euzebiusz z Cezarei. Robił to w pierwszej połowie 4 wieku. W "Demonstratio Evangelica" napisał: "Cały okres nauczania i czynienia cudów przez naszego Zbawiciela trwał trzy i pół roku, co jest połową tygodnia".

Od razu możemy zauważyć, że połowa tygodnia, o której mówi Euzebiusz nawiązuje do proroctwa Daniela.

Dan. 9:27

(27): Utrwali przymierze z wieloma przez jeden tydzień. A **w połowie tego tygodnia** sprawi, że ustanie ofiara spalana i ofiara z pokarmów, a przez mnóstwo obrzydliwości uczyni spustoszenie aż do końca, i wyleje się to, co postanowione, na tego, który ma być spustoszony.

Oczywiste jest to, że Euzebiusz próbował dopasować okres działalności Jezusa do proroctwa Daniela i zrobił to niewłaściwie, ponieważ ostatni tydzień proroctwa Daniela nie odnosi się do służby Jezusa.

Od tamtej pory teoria, że służba Jezusa trwała trzy i pół roku stawała się coraz popularniejsza, chociaż nie ma na nią żadnego dobrego dowodu.

Podsumowując, Jezus - nasz **jednoroczny** baranek paschalny (2 Moj. 12:5) działał publicznie przez około **rok** czasu.

Teraz, gdy mamy ustalone ile trwała służba Jezusa, możemy wyznaczyć datę ukrzyżowania na podstawie tego, kiedy się zaczęła.

1. Jezus najprawdopodobniej urodził się w 4 roku p.n.e.

Ewangelia Łukasza mówi, że Jezus miał około 30 lat, gdy rozpoczął działalność. Licząc więc od 4 roku p.n.e. otrzymujemy rok 27 ($-4 + 30 + 1 = 27$, plus 1 bo nie ma roku 0).

Łuk. 3:23

(23): A Jezus miał około trzydziestu lat. Był, jak sądzono, synem Józefa, syna Helego;

Jezus został ukrzyżowany rok później, więc otrzymujemy **28 rok n.e.**

2. Proroctwo z księgi Daniela mówi, że od dekretu o przywróceniu i odbudowie Jerozolimy do pojawienia się Mesjasza minie 69 tygodni lat. Czyli 483 lata. ($69 \times 7 = 483$)

Daniel 9:25

(25): Dlatego wiedz i zrozum, że od wyjścia nakazu o przywróceniu i odbudowaniu Jerozolimy aż do Księcia Mesjasza będzie siedem tygodni i sześćdziesiąt dwa tygodnie. Zostaną odbudowane ulica i mur, ale w czasach trudnych.

Wspomniany dekret (Ezd. 7:11-26) został wydany przez króla Artakserksesa w siódmym roku jego panowania (Ezd. 7:7).

Wiemy z historii, że Artakserkses objął panowanie między 17 grudnia 465 roku p.n.e. a 2 stycznia 464 roku p.n.e. Według babilońskich zwyczajów pierwszy niepełny rok panowania króla jest rokiem akcesyjnym, dopiero po nim następuje pierwszy rok panowania króla. Żydzi według kalendarza cywilnego liczą początek roku od jesieni.

Stąd od grudnia 465 r. p.n.e. do jesieni 464 r. p.n.e. mamy rok akcesyjny panowania króla Artakserksesa. Czyli siódmy rok panowania trwa od jesieni 458 r. p.n.e. do jesieni 457 r. p.n.e.

Ezdrasz wyruszył do Jerozolimy pierwszego dnia miesiąca Nisan, czyli wiosną. Dekret został wydany najprawdopodobniej kilka tygodni wcześniej. Licząc od wiosny 457 roku p.n.e. 483 lata później wypada na wiosnę 27 roku n.e., czyli dokładnie na ten czas kiedy Jezus rozpoczął swoją publiczną działalność ($-457 + 483 + 1 = 27$, plus 1 bo nie ma roku 0). Dodając rok Jego służby, otrzymujemy wiosnę **28 roku n.e.** jako datę ukrzyżowania.

3. Według Łuk. 3:1-3 Jan Chrzciciel rozpoczął swoją działalność w 15 roku panowania cesarza Tyberiusza.

Tyberiusz rozpoczął samodzielne panowanie w sierpniu 14 roku n.e. po śmierci Oktawiana Augusta. Ale według historyka rzymskiego Swetoniusza już 3 kwietnia 13 roku n.e. został wyznaczony przez Oktawiana Augusta swoim następcą i otrzymał pełnię uprawnień cesarskich. Tyberiusz współrządził z Oktawianem Augustem przez niecałe 2 lata.

Licząc lata panowanie inkluzywnie, czyli zgodnie z żydowskim i rzymskim zwyczajem, pierwszy rok panowania Tyberiusza trwa od kwietnia do jesieni roku 13 n.e. Więc 15 rok panowania Tyberiusza wypada od jesieni 26 r. n.e. do jesieni 27 r. n.e. W tym okresie Jan Chrzciciel rozpoczął swoją działalność.

Jezus rozpoczął swoją działalność niedługo po Janie Chrzcicielu, więc chrzest wiosną 27 roku n.e. wydaje się prawdopodobny.

Dodając rok Jego służby, otrzymujemy wiosnę **28 roku n.e.** jako datę ukrzyżowania.

4. W czasie Paschy opisanej w drugim rozdziale Ewangelii Jana, Żydzi mówią do Jezusa, że świątynie budowano 46 lat. Ponieważ świątynia została ukończona około roku 50 n.e. to możemy przyjąć, że ich słowa oznaczają, że od startu budowy do chwili wypowiedzenia tych słów mija około 46 lat.

Jan. 2:20

(20): Wtedy Żydzi powiedzieli: Czterdzieści sześć lat budowano tę świątynię, a ty ją w trzy dni wzniesiesz?

W „Dawnych dziejach Izraela” Józef Flawiusz pisze: „W owym czasie, a był to osiemnasty rok jego panowania, Herod po dokonaniu wspomnianych wyżej czynów podjął się niezwykłego dzieła: postanowił wznieść własnymi środkami wspanialszy Przybytek Boży” (Dawne dzieje Izraela, księga XV, rozdział XI, ustęp 1).

Osiemnasty rok panowania Heroda wypada od jesieni 20 roku p.n.e. do jesieni 19 roku p.n.e. Jeśli Herod zaczął budowę np. na wiosnę 19 roku p.n.e. to 46 lat później wypada wiosna 28 roku n.e.

(-19 + 46 + 1 = 28, plus 1 bo nie ma roku 0)

Jak już wcześniej ustaliliśmy, wydarzenia opisane w czasie Paschy w 2 i 3 rozdziale Ewangelii Jana, działy się kilka dni przed Paschą, w czasie której Jezus został ukrzyżowany. Stąd ponownie otrzymujemy, że Jezus zmarł w **28 roku n.e.**

5. Według Józefa Flawiusza rok zaczynający się wiosną 27 n.e. jest rokiem jubileuszowym (kalendarz religijny zaczyna się wiosną (2 Moj. 12:2), a nie jesienią). Rok jubileuszowy wypada raz na 50 lat.

3 Moj. 10-12

(10): Poświęćcie pięćdziesiąty rok i ogłoscie wolność w ziemi wszystkim jej mieszkańcom. Będzie to dla was rok jubileuszowy. Każdy z was wróci do swojej posiadłości i do swojej rodziny.

(11): Rok pięćdziesiąty będzie dla was rokiem jubileuszowym. Nie będziecie siać ani żąć tego, co samo wyrosło, ani zbierać winogron z winnic zaniechanych.

(12): Jest to bowiem rok jubileuszowy, będzie dla was święty. Będziecie jeść to, co na polu urosnie.

Jezus na początku swojej służby cytuje proroka Izajasza (Iz. 61:1-2, Łuk. 4:18-19) i ogłasza miłościwy rok Jahwe, czyli rok jubileuszowy. Wynika stąd, że jednoroczna służba Jezusa przypada na rok jubileuszowy, który kończy się na wiosnę roku **28 n.e.**, czyli wtedy gdy Jezus został ukrzyżowany.

Łuk. 4:18-19

(18): Duch Pana nade mną, ponieważ namaścił mnie, abym głosił ewangelię ubogim, posłał mnie, abym uzdrawiał skruszonych w sercu, abym uwięzionym zwiastował wyzwolenie, a ślepyemu przejrzenie, abym uciśnionych wypuścił na wolność;

(19): Abym głosił **miłościwy rok Pana**.

Ciekawostka: Służba Jezusa przypada na rok jubileuszowy, a służba Jana Chrzciciela, która zaczęła się kilka miesięcy wcześniej, na rok szabatowy. Stąd też sporo ludzi miało wolne od pracy i mogły się zbierać tłumy, aby posłuchać Jana, a później Jezusa.

6. Klemens Aleksandryjski (ur. ok. 150, zm. ok. 212) twierdził, że Jezus został ukrzyżowany na 42 lata i 3 miesiące przed zniszczeniem Jerozolimy. Wydaje się, że gdyby nie był pewien tej daty, to nie podawałby jej tak dokładnie (podałby np. około 42 lata lub po prostu 42 lata).

Klemens Aleksandryjski (ur. ok. 150, zm. ok. 212) - Stromata, księga 1, rozdział 21:

„A od czasu, gdy cierpiał, do zniszczenia Jerozolimy jest 42 lata i 3 miesiące”.

Świątynia została zniszczona w żydowskim miesiącu Aw (lipiec-sierpień), a Jerozolima zdobyta w miesiącu Elul (sierpień-wrzesień) w 70 roku n.e.

Jezus został ukrzyżowany 14 dnia miesiąca Nisan. W 28 roku n.e. był to 28 kwiecień (kalendarz juliański). Jeśli do przełomu kwietnia i maja roku 28 n.e. dodamy 42 lata i 3 miesiące, to otrzymujemy przełom lipca i sierpnia roku 70 n.e., co kolejny raz potwierdza rok **28 n.e.** jako rok śmierci Jezusa.

Jezus wróci zanim przeminie pokolenie Izraela

Mat. 24:32-34

(32): A od drzewa figowego uczcie się przez podobieństwo: Gdy jego gałąź już staje się miękka i wypuszcza liście, poznajecie, że lato jest blisko.

(33): Tak i wy, gdy ujrzycie to wszystko, wiedzcie, że jest blisko, u drzwi.

(34): Zaprawdę powiadam wam: Nie przeminie to pokolenie, aż się to wszystko stanie.

W Biblii drzewo figowe reprezentuje naród Izraela. Kiedy w 1948 ponownie pojawiło się państwo Izrael, drzewo figowe z powyższej przypowieści wypuściło liście. Pokolenie, które narodziło się w 1948 i które ujrzalo znaki o których mówił Jezus, nie przeminie, aż do Jego powrotu. Ile trwa pokolenie? Psalm 90 daje odpowiedź.

Psalm 90:10

(10): Liczbą naszych dni jest lat siedemdziesiąt, a jeśli sił starczy, **lat osiemdziesiąt**, a to, co w nich najlepsze, to tylko kłopot i cierpienie, bo szybko mijają, a my **odlatujemy**.

$1948 + 80 = 2028$

2028 to ostatni rok w którym może powrócić Jezus, tak aby pokolenie Izraela nie przeminęło.

Psalm 90:10

[...] a my odlatujemy.

Zapowiedź porwania w powietrze ludu Bożego.

Również w Psalmie 90 znajdujemy wzmiankę o tym, że 1 dzień jest jak 1000 lat.

Psalm 90:4

(4): Tysiąc lat bowiem w twoich oczach jest jak dzień wczorajszy, który minął, i jak straż nocna.

Podsumowanie

Ludzie, którzy nie zbadali tematu, twierdzą, że czasu przyjścia Jezusa nie da się przewidzieć. Cytują fragment „nie znacie dnia, ani godziny” nie rozumiejąc do czego się odnosi, ani że jest to hebrajski idiom. Nie rozumieją oni także, że biblijne proroctwa mogą odnosić się jednocześnie do więcej niż jednego wydarzenia.

Biblia natomiast mówi, że Bóg niczego nie czyni, jeśli nie objawi tego najpierw swoim ludziom. Dlatego nic dziwnego, że mamy wiele proroczych zapowiedzi odnośnie czasu drugiego przyjścia Jezusa.

Amos. 3:7

(7): Doprawdy, Pan BÓG nic nie czyni, jeśli nie objawi swojej tajemnicy swym sługom, prorokom.

Bóg mówi również, że **wydarzenia ostateczne zapowiedziane są już od początku**. Dlatego też już w historii stworzenia w siedem dni, podczas których Bóg pracował przez sześć dni i jeden dzień odpoczywał, widzimy zapowiedź sześciu tysięcy lat pracy ludzkiej i tysiącletniego królestwa Jezusa (Obj. 20:2-3).

Iz. 46:9-10

(9): Wspomnijcie rzeczy dawne i odwieczne, bo ja jestem Bogiem, nie ma żadnego innego, jestem Bogiem i nie ma nikogo podobnego do mnie;

(10): **Zapowiadam od początku rzeczy ostatnie** i od dawna to, czego jeszcze nie było.

Mówię: Mój zamiar się spełni i wykonam całą swoją wolę.

Po zbadaniu proroctw biblijnych odnoszących się do drugiego przyjścia Jezusa, wyraźnie widzimy powtarzający się schemat 6000 lat plus 1000 lat. Widzieli to także chrześcijanie w pierwszych wiekach i zapowiadali ponowne przyjście Jezusa po sześciu tysiącach lat od stworzenia.

Widzimy też zapowiedzi, że Jezus umrze dokładnie po czterech tysiącach lat od stworzenia i że przyjdzie ponownie po dwóch tysiącach lat od swojego odejścia.

Ustalenie daty ukrzyżowania nie jest takie proste. Świadczy o tym fakt, że między badaczami tematu nie ma zgody co do tego, kiedy to było. Wpływa na to kilka czynników.

Pierwszy to brak zgody co do tego, ile trwała służba Jezusa. Tradycyjnie przyjmuje się trzy i pół roku, chociaż nie ma na to dowodów. Ponadto część badaczy przyjmuje trochę ponad dwa lata, a część tylko rok. Różnice te wynikają głównie z trzech Pasch opisanych w Ewangelii Jana i z błędnego zrozumienia proroctwa Daniela.

Jeśli Jezus wypełnił wszystkie proroctwa odnośnie swojej osoby, a wiemy, że tak było, to okres Jego publicznej działalności musi wynosić jeden rok czasu.

Drugim czynnikiem jest to, że niektórzy z powodów religijnych nie chcą zauważyć, że Ewangelia Jana jest napisana w sposób niechronologiczny. Dlatego umieszczają rozmowę Jezusa z Żydami o odbudowaniu świątyni (Jan. 2:19-20) na początku Jego służby zamiast na końcu.

Trzecim czynnikiem, który wpływa na ustalenie daty ukrzyżowania jest to, od kiedy powinno się liczyć panowanie cesarza Tyberiusza. Czy odkąd rzeczywiście zaczął panować, czy dopiero od śmierci Oktawiana Augusta.

Biorąc wszystkie te czynniki pod uwagę, ustaliliśmy, że najbardziej prawdopodobną datą ukrzyżowania jest 28 kwietnia 28 roku n.e. (według kalendarza juliańskiego).

Biblia wyraźnie zapowiada, że Jezus wróci 2000 lat po swoim zmartwychwstaniu. 2000 lat od zmartwychwstania mija w 2028 roku.

Rok 2028 jest też „całkiem przypadkowo” ostatnim rokiem, w którym pokolenie Izraela nie przeminie.

Aby wypełnić proroczą typologię Świąt Jahwe, Jezus musi wrócić w czasie Świąt Trąbek.

Święto Trąbek w 2028 roku wypada od zmierzchu 20 września do zmierzchu 22 września (w Jerozolimie). W tym czasie wróci Jezus, aby wypełnić wszystkie proroctwa zapowiedzi. Dokładnego dnia, ani godziny nie sposób ustalić.

Opracowanie: Krzysztof Pietrzyk / Patmos.pl